

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงความน่าเชื่อถือของเก็งปั้นญูชาอ่อนและมารยาทของเก็งปั้นญูชาในแบบ
เฉลี่ยของหัตถศิลป์ของประเทศไทยที่แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทิอ หัตถศิลป์เกี่ยวกับการวางแผน
ความคุ้มพูดต่อกิจกรรมของเก็ง már ราหังสองกลุ่มนี้มีแบบแผนหัตถศิลป์ที่แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ .05 หมายความว่ามารยาทของเก็งปั้นญูชาของชาวไทยเป็นความคุ้มพูดต่อกิจกรรมของเก็ง
มากกว่ามารยาทของเก็งปั้นญูชา และหัตถศิลป์เกี่ยวกับการละเลยหอพักทึ่งเก็ง már ราหังสองกลุ่ม
นี้มีแบบแผนหัตถศิลป์ที่แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .00 นั่นคือ มารยาทของเก็งปั้นญูชาอ่อนและ
ละเลยหอพักทึ่งเก็งมากกว่ามารยาทของเก็งปั้นญูชา (คู่ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของหัตถศิลป์สามประเทศระหว่างมารยาทของ
เก็งปั้นญูชาและมารยาทของเก็งปั้นญูชาอ่อน

ชนิดของหัตถศิลป์	มารยาทของเก็ง		มารยาทของเก็ง		
	ปั้นญูชา	ปั้นญูชาอ่อน	ปั้นญูชา	ปั้นญูชาอ่อน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t
๑. การวางแผนเป็นความคุ้มพูดต่อกิจกรรมของเก็ง	๒๔๔.๘๗	๕.๖๙	๒๕๖.๙๓	๕.๖๙	๒.๒๗ *
๒. การละเลยหอพักทึ่งเก็ง	๕๖.๙๐	๕.๖๖	๖๑.๘๖	๗.๗๖	๑.๐๖ **
๓. การเลี้ยงคุณธรรมเก็งโดยใช้ วิธีการปกครองแบบประชา ธิปไตย	๔๔.๖๐	๔.๐๖	๔๔.๖๖	๔.๔๔	

** $P < .00$ * $p = .05$

ตารางที่ ๒

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มมารยาดา อายุช่วงมารยาดาและเพศของ
เก็งเกี่ยวกับการวางแผนระเบียบควบคุมพัฒนาระบบทั้งหมด

Source of Variation	df	S.S	M.S	F
กลุ่มมารยาดา = M	๑	๖๖๔๙.๐๖	๖๖๔๙.๐๖	๖.๗๖๔ *
อายุช่วงมารยาดา = E	๑	๙๖๙.๔๖	๙๖๙.๔๖	๐.๙๖๖
เพศของเก็ง = S	๑	๖๓๑.๔๕	๖๓๑.๔๕	๐.๔๙๔
M X A	๑	๔๘๐.๙๓	๔๘๐.๙๓	๐.๙๐
M X S	๑	๖๙๖.๐๖	๖๙๖.๐๖	๐.๑๖๐
A X S	๑	๑๖๔๔.๕๖	๑๖๔๔.๕๖	๐.๑๖๔
M X A X S	๑	๓๗๓.๗๖	๓๗๓.๗๖	๐.๗๗๓
Error	๖๔	๑๖๔๔๐.๕๖	๑๖๔.๕๖	
Total	๗๖	๔๐๔๙๔.๖๖		

---

* $P < .05$

ตารางที่ ๑

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มมารยาดา ระดับการศึกษาของมารยาดา และ
เพศของเด็กเกี่ยวกับการวางแผนและนิยบความคุ้มครองเด็ก

Source of Variation	df	S.S	M.S	F
กลุ่มมารยาดา = M	๗	๑๖๔๙.๐๖	๒๓๔.๗๖	๔.๖๖ *
ระดับการศึกษาของมารยาดา = E	๒	๒๐๔๕.๙๔	๑๐๒๓.๙๔	๒.๒๔
เพศของเด็ก = S	๑	๑๖๑.๘๐	๑๖๑.๘๐	๐.๖๙
M×E	๒	๙๗๙.๗๙	๔๙๙.๔๙	๐.๐๖
M×S	๑	๖๙๖.๐๔	๖๙๖.๐๔	๐.๐๔
E×S	๒	๙๗๖.๔๔	๔๙๙.๔๔	๐.๗๖
M×E×S	๒	๙๙๐.๗๕	๔๙๙.๗๕	๐.๗๕
Error	๖๔	๓๐๗๗๕.๙๔	๔๕๖.๙๔	
Total	๗๖	๕๐๙๙๔.๙๐		

* p < .05

ผลการวิจัยแสดงว่า ตัวแปรอิสระค่าง ๆ ในมือพิมพ์ของหัตถศิริของมารยาดาเกี่ยวกับการวางแผนและนิยบความคุ้มครองเด็ก แยกการที่มารยาดาเป็นมารยาดาของเด็กประถมหรือมารยาดาของเด็กมัธยมปลาย ทำให้หัตถศิริคิดถึงกิจจกรรมทางการศึกษาของเด็กมากที่สุด ๐.๐๕ (คุณภาพที่ ๒ และที่ ๑)

ตารางที่ ๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มมารยาดา อายุของมารดาและ
เพศของเก็งเกี่ยวกับการละเมยหนอกพิษเด็ก

Source of Variation	df	S.S	M.S	F
กลุ่มมารยาดา = M	๑	๔๔๖.๕๙	๔๔๖.๕๙	๔.๘๖ **
อายุของมารยาดา = A	๒	๔.๗๖	๒.๓๖	๐.๐๖
เพศของเด็ก = S	๑	๐.๑๖	๐.๑๖	๐.๐๙
M × A	๒	๙๖๓.๗๔	๔๘๖.๓๗	๖.๙๐
M × S	๑	๙๐๓.๕๐	๙๐๓.๕๐	๖.๖๐
A × S	๒	๔๔.๖๙	๒๔.๓๙	๐.๔๖
M × A × S	๒	๙๖๕.๗๐	๔๘๕.๗๐	๗.๗๖
Error	๖๔	๓๙๓๖.๖๘	๖๓.๐๙	
Total	๗๖	๔๙๖๓.๘๘		

** P < .00

ตารางที่ ๘ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มมารดา ระดับการศึกษาของ
มารดาและเพศของเด็กเกี่ยวกับการละเลยของพ่อทั้งเด็ก

Source of Variation	df	S.S	M.S	F
กลุ่มมารดา = M	+	๔๔๖.๕๙	๔๔๖.๕๙	๙๐.๐๖ **
ระดับการศึกษาของมารดา = E	๒	๒๔๗.๑๖	๗๕๗.๓๒	๒๔.๗๔
เพศของเด็ก = S	๑	๐.๓๙	๐.๓๙	๐.๐๙
M × E	๒	๗๘๑.๔๔	๔๙.๐๔	๗.๔๔
M × S	๑	๙๐๗.๖๐	๙๐๗.๖๐	๒.๓๙
E × S	๒	๙๐๖.๖๖	๔๙.๓๓	๗.๙๖
M × E × S	๒	๕๖.๖๖	๒๙.๓๓	๐.๖๖
Error	๖๘.	๓๐๖๔.๐๙	๔๕.๔๙	
Total	๗๙	๔๙๖๑.๘๖		

** P < .00

ในหัวข้อเดียวกัน ตารางที่ ๘ และตารางที่ ๘ แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง ๆ ไม่มี
อิทธิพลใดให้พัฒนาช่องมารดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เกี่ยวกับการละเลยของพ่อทั้งเด็ก
นอกจากการ เป็นมารดาของเด็กมีปัจจัยอ่อนหรือมารดาของเด็กปกติเท่านั้นที่ทำให้มารดาหั้ง
สองกลุ่มนี้ความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐ ในพัฒนาคิดังกล่าว

ตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของหัวหน้าศูนย์การวางแผนและนายกเทศมนตรีท้องถิ่นที่ได้รับการคัดเลือก (N=๘๐) และนายกเทศมนตรีท้องถิ่นที่ไม่ได้รับการคัดเลือก (N=๔๐)

ชนิดของทัศนกิจ	มาตราช่องเก็บ ปกติ		มาตราช่องเก็บ บัญญาอ่อน		
	X	S.D.	X	S.D.	t
๒๖. การซึ่งเสิร์วิสการพึงบูญ	๙๔.๓๐	๒.๘๘	๙๗.๙๐	๑.๕๑	๗.๖๖ ***
๒๗. มาตราค่าปลีกค้าข้อจากห้างสรรพสินค้า	๙๔.๗๕	๑.๔๘	๙๖.๗๗	๑.๐๑	๒.๖๖ **
๒๘. การซักความประชงก	๙๖.๔๘	๒.๖๙	๙๖.๙๘	๒.๐๒	๐.๗๓
ของเก็บ					
๒๙. การเสียสละของมาตราค่า	๙๖.๔๕	๒.๐๖	๙๗.๔๐	๑.๗๓	๒.๔๙ *
๓๐. การกล่าวว่าเก็บจะเป็น	๙๔.๔๖	๒.๖๖	๙๗.๗๓	๑.๗๔	๖.๗๙ ***
อันตราย					
๓๑. การไม่ยอมรับอิทธิพล	๙๔.๓๐	๒.๔๘	๙๔.๖๐	๑.๔๖	๐.๒๐
ภายนอก					
๓๒. การยกย่องบุญชานิทานมาตราค่า	๙๔.๐๐	๒.๗๐	๙๔.๗๕	๒.๕๙	๐.๗๓
๓๓. การยกความรู้สึกความร้าว	๙๔.๔๐	๒.๔๖	๙๗.๗๕	๑.๔๔	๖.๗๙ ***
ของเก็บ					
๓๔. การซึ่งเสิร์วิสกิจกรรมทางฯ	๙๖.๖๐	๒.๗๑	๙๖.๗๘	๒.๕๙	๗.๗๓
ของเก็บ					
๓๕. การหลีกเลี่ยงการพูดคุยกับเด็ก ๙๔.๙๘	๑.๔๗	๒.๘๑	๑.๐๓	๑.๔๙	
๓๖. ความไม่เห็นอกเห็นใจของ	๙๔.๙๘	๑.๙๖	๙๔.๙๘	๑.๙๔	๐.๔๙
สามี					
๓๗. การยกความรู้สึกทางเพศ	๙๔.๔๘	๑.๔๖	๙๖.๙๑	๑.๔๔	๖.๖๙ ***
ของเก็บ					
๓๘. การเป็นผู้นำในงานมหาน	๙๗.๓๑	๒.๖๖	๙๔.๙๘	๒.๕๗	๒.๔๘ *
ของมาตรา					

ตารางที่ ๖ (ท่อ)

ชนิดของทัศนคติ	มาตราของเก็ง		มาตราของเก็ง		
	ปกติ	มีญาณ	ปกติ	มีญาณ	
	X	S.D	X	S.D	t
๒๐. การก้าวภายในสิ่ห์ ของเก็ง	๙๖.๗๘	๑.๔๔	๙๔.๐๕	๑.๔๔	๖.๐๐ ***
๒๑. การเร่งแซมนาการของ เก็ง	๙๔.๙๖	๒.๔๗	๙๔.๖๐	๒.๔๔	๐.๗๔
๒๒. ความต้องการพิงบูรณา ของมารดา	๙๖.๐๓	๑.๗๖	๙๔.๘๕	๒.๔๗	๑.๗๑

*** $P < .001$

** $P < .01$

* $P < .05$

ตารางที่ ๖ แสดงว่ามาตราของเก็งปกติและมาตราของเก็งมีญาณมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้คือ

ทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนี้ระบุว่า .๐๐, ซึ่งแสดงว่ามาตราของเก็งมีญาณอยู่ในเกณฑ์กับทัศนคติทั้งที่ไม่มากกวามาตราของเก็งปกติ คือ การส่งเสริมการพิงบูรณา การกลัวว่าเก็งจะเป็นอันตราย การทดสอบความรู้สึกการร้าว การทดสอบความรู้สึกทางเพศ และ การก้าวภายในสิ่ห์ของเก็ง

มาตราของเก็งมีญาณอยู่ในเกณฑ์มากกว่ามาตราของเก็งปกติอย่างมีนัยสำคัญนี้ระบุว่า .๐๑ ในเรื่องเกี่ยวกับการพิมพ์รายการป้องกันจากสังคม หมายความว่ามาตราของเก็งมีญาณอยู่รู้สึกว่าตนมีลักษณะตัวของจากสังคมมากกวามาตราของเก็งปกติ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทัศนคติระหว่างมารดาทั้งสองกลุ่มนี้ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงสองชนิด คือ มาตรการของเด็กปัญญาอ่อนรู้สึกว่าตนทองเสียสละเพื่อบุตรของตนมากกว่ามาตราการของเด็กป्रากติ แต่ทัศนคติเกี่ยวกับการ เป็นผู้นำในงานบ้านของมารดาคนนั้น มาตรการของเด็กป्रากติเห็นคุณว่า ตนทอง เป็นผู้นำในงานบ้านมากกวามารดาของเด็กปัญญาอ่อน

ตารางที่ ๗

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของหัวหน้าเด็กกับเด็กนักเรียนทั้งสองกลุ่มทางมาตราการของเด็กปกติ ($N=40$) และมาตราการของเด็กปัญญาอ่อน ($N=40$)

ชนิดของหัวหน้าเด็ก	มาตราการของเด็ก			มาตราการของเด็ก		
	ปกติ		S.D	ปัญญาอ่อน		t
	$\bar{X}$	S.D		$\bar{X}$	S.D	
๑. การเข้าใจในเรื่องคณิตศาสตร์	๙๖.๙๐	๒.๒๖	๙๖.๖๓	๒.๐๔	๐.๖๖	
๒. การเข้มงวดกิจกรรม	๙๖.๖๐	๒.๒๕	๙๖.๖๐	๒.๖๗	๐.๙๖	
๓. ความไม่มั่นคงทางอารมณ์	๙๖.๐๘	๒.๖๐	๙๖.๙๘	๒.๖๑	๐.๖๐	
๔. การละเลยหน้าที่แม่นยำ	๙๖.๔๔	๒.๖๑	๙๕.๕๔	๒.๖๔	๕.๖๐ ***	

*** $P < .001$

จากตารางที่ ๗ เรายังเห็นว่า มาตราการของกลุ่มหัวหน้าเด็กที่แทรกท่าทางอย่างมั่นยำสำหรับเด็กปัญญาอ่อน .๐๐๑ เพียงหัวหน้าเด็ก ก็จะ มาตราการของเด็กปัญญาอ่อนแสดงการละเลยหน้าที่แม่นยำมากกวามาตราการของเด็กปกติ

ตารางที่ ๔

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของหัวหน้าเกี่ยวกับการเรียนกฎหมาย
โดยใช้ชีวิตรสปอร์ตของแบบประชาธิปไตยระหว่างมาราธอนเด็กประถม
(N= ๔๐) และมาราธอนเด็กปฐมวัยขอน(N= ๖๐)

ชนิดของหัวหน้า	มาราธอนเด็ก ประถม			มาราธอนเด็ก ปฐมวัยขอน			t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D			
๑. การสนับสนุนให้พูด	๙๖.๙๕	๒.๖๐	๙๖.๙๕	๑.๘๗	๙.๔๓	๐	
๒. ความเชื่อมากในครอบครัว	๙๔.๙๕	๑.๔๙	๙๔.๙๐	๒.๐๖	๐.๙๙		
๓. ความเป็นเพื่อนร่วมทักษะ	๙๗.๓๑	๒.๖๐	๙๗.๙๕	๑.๔๖	๐.๓๓		
รวมสูงกับเด็ก							

เป็นพื้นฐานใจว่า มาราธอนเด็กหั้งสองกลุ่มนี้หัวหน้าที่ทำการอบรมเรียนกฎหมายเด็ก โดยใช้ชีวิตรสปอร์ตของแบบประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของหัวหน้าศึกษาปฐมภ์ เกหะ ระหว่างการคำนองเด็ก มีผู้มาอ่อนประเพณอยื่นการศึกษาไทย ($N=40$) และมาตรการของเด็กมีผู้มาอ่อนประเพณให้การฝึกฝนไทย ($N=40$)

ชนิดของหัวหน้าศึกษา	ประเกหะให้การศึกษาไทย		ประเกหะให้การฝึกฝนไทย		t
	X	S.D	X	S.D	
๑. การวางแผนเบี่ยงความคุณ พฤติกรรมของเด็ก	๒๕๗.๙๕	๙๖.๐๓	๒๕๖.๙๐	๙๕.๕๖	๐.๗๕
๒. การฉะเดบหอคหงส์เด็ก	๖๓.๖๐	๔.๔๙	๖๔.๖๐	๔.๖๙	๐.๖๖
๓. การเลี้ยงดูอบรมเด็กไทย วิธีการปักกรองแบบประชา รัมไทย	๔๗.๓๔	๔.๒๐	๔๖.๖๐	๗.๕๗	๗.๔๐

ตารางที่ ๔ แสดงว่า หมายการคำนองเด็กมีผู้มาอ่อนประเพณอยื่นการศึกษาไทย และประเพณอยื่นการฝึกฝนไทย มีหัวหน้าศึกษาที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ